

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Epistol. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

IN EPISTOL. XXIV.

AB Enbaldo) *En hic discipulus Alcuini? Epistolam citat fol. 55. v. 29:*
Malmesburienf. lib. 1. de Regibus Anglorum cap. 3. & lib. 3. de
Pontificib. Angl. his verbis: Huius Egberti successor senex sub-
stitutus est Eanbaldus, præfati Alcuini discipulus industri-
us: vnde in epistola ad eundem dixit: Laus & gloria Deo,
qui dies meos in prosperitate bona conseruauit, vt in exal-
tatione filij mei charissimi gauderem, qui laboraret vice
mea in Ecclesia, vbi ego nutritus & eruditus fuerã, & præ-
esset thesauris sapientiæ, in quibus me magister meus dile-
ctus Archiepiscopus Egbertus reliquit hæredem. Ipse est
Eanbaldus, qui cum Ethelardo Archiepiscopo Cantuari-
ensimultis probitatis officiis inuasionem, quam Offa Rex
Merciorum super Cantuariensem Ecclesiam fecerat, ad ni-
hilum redegit: quod Alcuinus significare videtur in episto-
la ad eundem Athelardum ita dicens: Audiens salutem &
prosperitatem vestram & conuentum cum Eboracensi Epi-
scopo filio meo Eanbaldo, satis mihi placuit, speranti ex ve-
stre colloquio sanctitatis vnitatem sanctæ Ecclesiæ recom-
paginari, quæ partim discissa est, non rationabili considera-
tione, sed quadam potestatis cupiditate. Hac apud Mal-
mebur.

IN EPISTOL. XXV.

MOnachi S. Saluatoris) *Petrus Oldradus Archiepiscopus Medio-*
lanensis, in epistola ad Carolum Magnum de translatione S.
Augustini Papiam anno 725. per Luitprandum Regem, ait: Præci-
pue in palatio suo Oratorium in honorem Saluatoris mundi
extruxit, vbi & Sacerdotes & Clericos multos instituit, qui
die noctuq; diuina officia exoluerēt, attributis multis bonis
et honestius & alacrius Deo inseruire possent. Hac de Papien-

Nnnn 2 si

si Ecclesia S. Saluatoris extructa à Luitprando de qua an intelligenda hic Alcuinus? Non censeo. Nam licet Carolus M. an 774. Papiam Longobardorumq. regnum subiugarit, tamen illa verba (Tam nobilibus Rex nobiles debet habere ministros) magis aliò quam Te cinum ducunt.

fol. 59. v. 5. Liudgardam) Vxorem Caroli Magni, quæ anno 800. defuncta est; Carolus è Centulo per litus Oceani venit Rotomagum, indeq. per Sequanam ad Sepulchrum S. Martini orationis causa, pridie Non. Iunij sepulta est, teste Egoismensi & Eginhardo.

S. Capellæ) Adrianus Papa in epist. ad Carolum M. vocat Engelbertum generum Caroli M. ministrum Capellæ, quod de hac nostra intelligo. De origine Capellæ Sangallensis de gestis Caroli Magni.

IN EPISTOL. XXVI.

fol. 59. v. 23. IN prouincia Scotorum) Ita corrigo, nam m. s. vitiosè: Gothorum.

fol. 60. v. 8. Fertur) Corrigo: feruntur.

10. Confessionem) De confessione auriculari meminit etiam epist. 2. 23. 37. 47.

32. Non semper confessio pœnitentiam significat) Eleganter de hoc S. Augustinus de verb. Dom. serm. 8. Admonenda fuit charitas vestra, Confessionem non esse semper vocem peccatoris: quia mox vt hoc verbum sonuit Lectoris, secutus est etiam sonus tusionis pectoris vestri. Audito scilicet, quod Dominus ait: Confiteor tibi Pater. In hoc ipso quod sonuit, Confiteor, pectora vestra tutudistis. Tandem autem pectus quid est, nisi arguere, quod latet in pectore, & euidenti pulsu occultum castigare peccatum? Quare hoc fecistis, nisi quia audistis, Confiteor tibi pater? Confiteor, audistis: Quis est, qui confiteatur, non attendistis.

fol. 61. v. 15. Si quis peccator est,) Illud S. Iacobi 5. Infirmatur quis in ro-